

Underbilag til Bilag XI.

Industriraadet,
Vestre Boulevard.

København, den 2. Juli 1927.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

Ved Skrivelse af 29. f. M. — Journ. Nr. 19/26 — har det høje Ministerium udbedt sig en Udtalelse om, hvorvidt Industriraadet — og specielt Skotøjs-, Konfektions- og Tekstilindustrien — anser den i § 8, Stk. 3, i det socialdemokratiske Kriseforslag foreslaaede Ordning med Udbetaling af de ved de særlige Importafgifter indvundne Beløb til Industrien til Nedsættelse af dens Salgspriser for at være praktisk gennemførlig, samt hvilke Indvendinger der i modsat Fald kan rejses mod denne Ordning.

I den Anledning skal Industriraadet — efter at det paagældende Forslag har været forelagt Læder-, Skotøjs-, Tekstil- og Konfektionsindustrien til nøje Prøvelse, og efter at Sagen ligeledes har været til Behandling i det samlede Industriraad — tillade sig at udtale følgende:

Industriraadet har med stor Interesse gjort sig bekendt med dette Forslag, der hviler paa den interessante og umiddelbart tiltalende Grundidé: at den særlige Støtte til Produktionen falder automatisk, naar en aftagende Import viser, at de fastlagte Importafgifter afgiver et tilstrækkeligt Værn.

Raadet opfatter det foreliggende Forslag som Udtryk for Forstaaelse af den overmaade vanskelige Stilling, hvori de kriseramte Industrier for Tiden befinder sig, og maa anerkende det Forsøg, der her er gjort paa — under de herskende Forhold — at finde Veje og Midler til at yde disse Industrier en stærkt paakrævet Støtte.

Det bestemmes i § 8, Stk. 3, at Udbyttet af Importafgifterne skal anvendes til Billiggørelse af Produktionen af danske Varer af tilsvarende Art som de, der er belagt med Importafgift.

Da det ikke er muligt at anvende Midler, hvis Størrelse ikke kendes, til Prisnedsættelser for en Produktion, hvis Omfang er ubekendt, maa Raadet gaa ud fra, at en bogstavelig Gennemførelse af Paragraffen ikke er tilsigtet, og at der er Mulighed for at fortolke denne saaledes, at Prisnedsættelsen paa Forhaand fikseres til en bestemt Procentsats, for hvis Udbetaling — indenfor en forud angiven Periode — Staten garanterer de paagældende Virksomheder. Ligeledes vil Raadet forudsætte, at Bestemmelsen om „Varer af tilsvarende Art“ ikke skal opfattes i disse Ords snævrere Betydning, saaledes at de Importafgiftsbeløb, som indkommer under en bestemt Toldposition, kun maatte anvendes til Udbetaling for Varer under vedkommende Position, men at hver Industri maa tages som en Helhed. Udbetalingen maatte sættes i Forhold til Salget, da Produktionen ellers maatte standses, indtil Udbetalingen begyndte, for ikke at faa store Tab paa Lagrene, og Udbetalingen maatte fastsættes som en vis Procent af Salgsbeløbet, da man kun for enkelte Standardartikler kan udmaale Produktionen i ensartede Vareenheder, og der baade med Hensyn til Tekstil-Konfektion og Skotøj findes Tusinder af Dessins, som skifter i Mode og Kvalitet.

Ud fra disse Forudsætninger vil Industriraadet — saafremt der kun i meget store Træk og med en stærk Tidsforskydning tilstræbes Ligevægt mellem